

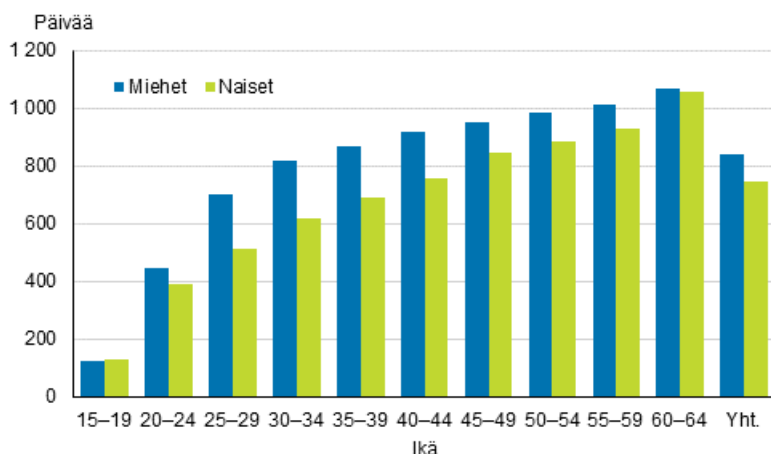
Työssäkäynti 2017

Työttömien taustat

Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleille työttömyyspäiviä kertynyt keskimäärin 801 viiden vuoden aikana

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan työttömänä oli vuoden 2017 lopussa 296 000 henkilöä. Keskimäärin työttömille oli ehtinyt kertyä viidessä vuodessa reilun kahden vuoden edestä työttömyyspäiviä. Työttömyyspäiviä oli kertynyt keskimäärin enemmän vanhemmille kuin nuoremmille työttömille ja enemmän miehille kuin naisille. Noin joka kolmas työtön oli ollut työttömänä yhtäjaksoisesti vähintään vuoden. Työssäkäyntitilaston työttömyyttä koskevat tiedot perustuvat työ- ja elinkeinoministeriön työttömien työnhakijoiden rekisterin tietoihin.

Työttömien keskimääräinen työttömyyspäivien määrä viiden vuoden ajalta iän ja sukupuolen mukaan

Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleet olivat viiden vuoden (2013–2017) aikana olleet työttömänä keskimäärin 801 päivää. Viiden vuoden ajalta työttömille oli siis ehtinyt kertyä keskimäärin yli kahden vuoden edestä työttömyyspäiviä. Työttömyyspäivillä viitataan päiviin, jolloin henkilö on ollut työttömänä työnhakijana. Työttömyyspäivät ovat voineet kertyä usealta eri työttömyysjaksolta.

Työttömyyspäiviä oli kertynyt viiden vuoden aikana keskimäärin sitä enemmän, mitä vanhemmasta henkilöstä oli kyse. Vanhimpaan ikäluokkaan kuuluvat olivat olleet työttömänä keskimäärin 1065 päivää eli melkein kolmen vuoden edestä viiden vuoden aikana.

Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleet miehet olivat olleet viimeisen viiden vuoden aikana työttömänä keskimäärin 843 päivää ja naiset 748 päivää. Sukupuolten välinen ero oli pienin kaikkein nuorimpien (15–19 v.) ja kaikkein vanhimpien (60–64 v.) ikäluokissa. Ero oli suurimmillaan 30–34-vuotiailla: miehillä 822 päivää ja naisilla 617 päivää.

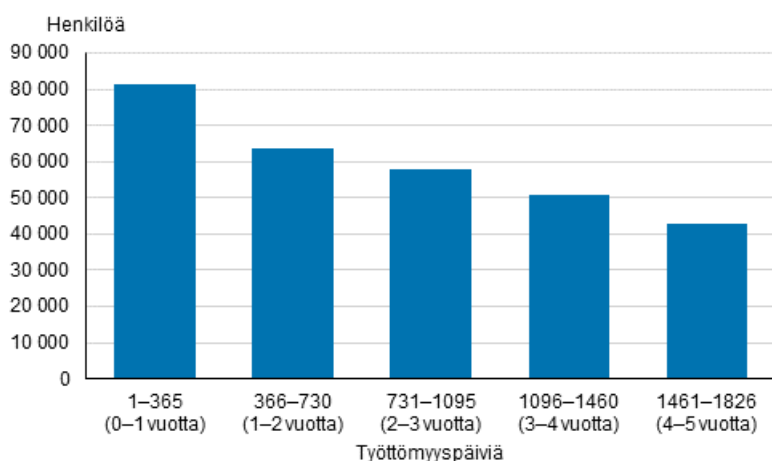
Työttömyyspäiviä lähes yhtä paljon toisen asteen ja tutkijakoulutusasteen koulutuksen suorittaneilla

Työttömyyspäiviä oli kertynyt viiden vuoden aikana keskimäärin vähiten erikoisammattikoulutusasteen tutkinnon suorittaneille (653 päivää) ja seuraavaksi vähiten alemman korkeakouluasteen tutkinnon suorittaneille (708 päivää), kun tarkastellaan henkilön korkeinta tutkintoa vuodelta 2016. Eniten työttömyyspäiviä oli alimman korkea-asteen tutkinnon suorittaneilla (893 päivää), tutkijakoulutusasteen tutkinnon suorittaneilla (865 päivää) sekä toisen asteen tutkinnon suorittaneilla (829 päivää). Korkeampi koulutus ei siis tässä tarkastelussa näyttäisi vaikuttavan työttömyyden keston.

43 000 työttömänä neljän vuoden verran tai enemmän

Reilu neljännes (81 000 henkilöä) vuoden 2017 lopussa työttömänä olleista oli viimeisen viiden vuoden aikana ollut työttömänä yhteensä vuoden verran tai vähemmän. Yhteensä neljän vuoden verran tai enemmän (1461–1826 päivää) työttömänä oli ollut lähes 43 000 henkilöä eli 14 prosenttia vuoden 2017 lopun työttömistä. Koko tarkastelujakson eli 1826 päivää työttömänä oli ollut 7305 henkilöä. Heistä suurin osa (64 %) oli miehiä. Koko viiden vuoden jakson työttömänä olleista 61 prosenttia oli 55–64-vuotiaita.

Työttömien lukumäärä työttömyyspäiväryhmittäin

Kolmasosa työttömistä oli pitkäaikaistyöttömiä

Vuoden 2017 lopun työttömistä kolmasosa (91 000) oli ollut yhtäjaksoisesti työttömänä vähintään vuoden, eli olivat pitkäaikaistyöttömiä. Pitkäaikaistyöttömistä puolet (46 800) olivat olleet yhtäjaksoisesti työttömänä yli kaksi vuotta. Suurin osa työttömistä oli kuitenkin ollut yhtäjaksoisesti työttömänä lyhyemmän ajan: 40 prosenttia oli ollut työttömänä yhtäjaksoisesti alle sata päivää.

Pitkäaikaistyöttömien osuus työttömistä oli Manner-Suomessa pienin Etelä-Pohjanmaalla (18 %) ja Kainuussa (23 %). Osuus oli suurin Päijät-Hämeessä (36 %) ja Uudellamaalla (34 %).

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden keskimääräinen kertynyt työttömyyspäivien määrä viiden vuoden ajalta (2013–2017) ikäluokittain ja sukupuolittain.....	4
Liitetaulukko 2. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden keskimääräinen kertynyt työttömyyspäivien määrä viiden vuoden ajalta (2013–2017) koulutusasteittain.....	5
Liitetaulukko 3. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden kertynyt työttömyyspäivien määrä viiden vuoden ajalta (2013–2017) työttömyyspäiväryhmittäin.....	6
Liitetaulukko 4. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden keskimääräinen kertynyt työttömyyspäivien määrä viiden vuoden ajalta (2013–2017) maakunnittain.....	7
Liitetaulukko 5. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden lukumäärä ja pitkäaikaistyöttömien osuus maakunnittain.....	8
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto.....	9

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden keskimääräinen kertynyt työttömyyspäivien määrä viiden vuoden ajalta (2013–2017) ikäluokittain ja sukupuolittain

Ikä	Työttömyyspäiviä keskimäärin		Työttömiä, lkm	
	Miehet	Naiset	Miehet	Naiset
15-19	123	131	5 089	3 341
20-24	446	393	18 837	11 782
25-29	700	512	18 311	13 804
30-34	822	617	17 009	14 300
35-39	868	690	15 566	13 476
40-44	917	760	14 330	12 381
45-49	955	847	15 563	12 719
50-54	987	885	19 163	14 846
55-59	1 013	929	21 173	16 647
60-64	1 072	1 058	19 909	18 250
Yhteensä	843	748	164 950	131 546

Liitetaulukko 2. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden keskimääräinen kertynyt työttömyyspäivien määrä viiden vuoden ajalta (2013–2017) koulutusasteittain

Koulutusaste 2016	Työttömyyspäiviä keskimäärin	Työttömiä, lkm
Toinen aste	829	143 546
Erikoisammattikoulutusaste	653	1 395
Alin korkea-aste	893	19 558
Alempi korkeakouluaste	708	22 222
Ylempi korkeakouluaste	808	16 876
Tutkijakoulutusaste	865	1 493
Ei perusasteen jälkeistä tutkintoa tai koulutusaste tuntematon	759	91 406
Yhteensä	801	296 496

Liitetaulukko 3. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden kertynyt työttömyyspäivien määrä viiden vuoden ajalta (2013–2017) työttömyyspäiväryhmittäin

Työttömyyspäiviä	Työttömiä, lkm	Osuus kaikista työttömistä, %
1-365	81 372	27,44
366-730	63 563	21,44
731-1095	57 883	19,52
1096-1460	50 933	17,18
1461-1826	42 745	14,42
Yhteensä	296 496	100,00

Liitetaulukko 4. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden keskimääräinen kertynyt työttömyyspäivien määrä viiden vuoden ajalta (2013–2017) maakunnittain

Maakunta	Työttömyyspäiviä keskimäärin	Työttömiä, lkm
Ahvenanmaa - Åland	584	573
Etelä-Karjala	787	8 339
Etelä-Pohjanmaa	686	8 034
Etelä-Savo	793	8 168
Kainuu	855	4 722
Kanta-Häme	773	8 311
Keski-Pohjanmaa	727	2 770
Keski-Suomi	834	17 810
Kymenlaakso	829	11 826
Lappi	839	10 992
Pirkanmaa	792	28 724
Pohjanmaa	705	6 366
Pohjois-Karjala	850	11 585
Pohjois-Pohjanmaa	804	23 746
Pohjois-Savo	825	13 500
Päijät-Häme	868	13 354
Satakunta	789	11 404
Uusimaa	785	81 371
Varsinais-Suomi	820	24 901
Koko maa	801	296 496

Liitetaulukko 5. Vuoden 2017 lopussa työttömänä olleiden lukumäärä ja pitkäaikaistyöttömien osuus maakunnittain

Maakunta	Työttömiä, lkm	Pitkäaikaistyöttömiä, lkm	Pitkäaikaistyöttömien osuus työttömistä, %
Ahvenanmaa - Åland	573	93	16,23
Etelä-Karjala	8 339	2 394	28,71
Etelä-Pohjanmaa	8 034	1 433	17,84
Etelä-Savo	8 168	2 169	26,55
Kainuu	4 722	1 075	22,77
Kanta-Häme	8 311	2 412	29,02
Keski-Pohjanmaa	2 770	669	24,15
Keski-Suomi	17 810	4 452	25,00
Kymenlaakso	11 826	3 728	31,52
Lappi	10 992	2 913	26,50
Pirkanmaa	28 724	9 357	32,58
Pohjanmaa	6 366	1 783	28,01
Pohjois-Karjala	11 585	3 851	33,24
Pohjois-Pohjanmaa	23 746	6 971	29,36
Pohjois-Savo	13 500	4 051	30,01
Päijät-Häme	13 354	4 819	36,09
Satakunta	11 404	3 308	29,01
Uusimaa	81 371	27 795	34,16
Varsinais-Suomi	24 901	7 815	31,38
Koko maa	296 496	91 088	30,72

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, toimialajakauma, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeralueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeivat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä työssäkäyntitilaston tuotannossa käytetään yli 30 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kelan ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Käytössä olevien rekistereiden lisäksi tietoja kerätään kahdella yritystiedonkeruulla:

- toimipaikkarakenne- ja henkilöstötiedustelu

- ammattitiedonkeruu

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on käytetty apuna aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksensä eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 14 kuukautta, työpaikkatiedot 21 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 22 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilla maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilla <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluvat 18–67-vuotiaat. Työeläkevakuutuksen vakuuttamisvelvollisuus alkaa 18 vuoden iän täyttämistä seuraavan kuukauden alusta ja jatkuu sen kuukauden loppuun, jonka aikana työntekijä täyttää 68 vuotta. Ennen vuotta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin henkilöt kuuluivat jo 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna. Alaikäisten työssäkäyntiä ei pystytä rekisteritietojen perusteella luotettavasti tilaamaan.

Apurahansaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämäärittelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Varusmiespalvelusajan ja siviilipalveluksen kestoa lyhennettiin 15 vuorokaudella 1.2.2013 (lait asevelvollisuuslain ja siviilipalveluslain muuttamisesta). Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Vuoden 2013 tilastosta alkaen toimialaluokkaan 97000 Kotitalouksien toiminta kotitaloustyöntekijöiden työnantajina tilastoitiin työllisiä aiempaa kattavammin. Tilastovuonna 2013 toimiala 97000 kasvoi lähes 7 600 työllisellä. Jos henkilöt olivat edellisvuonna työllisiä, yleisin aiempi toimiala oli tuntematon.

Palkansaaajien päättelyssä käytettäviä palkka- ja yrittäjätulojen käsitteitä laajennettiin vuonna 2014. Käytettävät määritelmät vastaavat nyt tulonjaon kokonaistilaston vastaavia tulokäsitteitä.

Vuoden 2015 tilastosta alkaen maatalouden toimialatiedot ovat tarkentuneet. Muutokset tilastovuosien 2014–2015 välillä näkyvät toimialan 01 (Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut) tarkemmilla luokitusasoilla siirtyminä maatalouden tuotantosuuntaa tarkemmin kuvaaviin luokkiin.

Vuonna 2017 aloitettiin työttömien työnhakijoiden määräaikaishaastattelut, joiden avulla työnhakijarekisteriä pystyttiin ajantasaistamaan. Työttömien määrän laskuun 2016–2017 välillä voi osin vaikuttaa haastatteluiden myötä tehdyt päivitykset työnhakijarekisteriin. Tarkkaa tietoa haastatteluiden vaikutuksesta työttömien määrään ei ole, mutta Työ- ja elinkeinoministeriössä on arvioitu vaikutuksen voivan olla 20 000 – 30 000 henkilöä (TEM-analyyseja 83/2017).

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Elina Pelkonen 029 551 3022

Netta Hiitola 029 551 3552

Vastaava tilastojohtaja:

Jari Tarkoma

info@stat.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)